Mai plou a gust de tothom, ni flors ni aigua

El parer dels visitants divergeix tant que es podria dir que hi ha 200.000 opinions diferents. Una per cada persona que passaran per la mostra floral. Això sí, molts repeteixen. Per què deu ser? Són masoquistes o la mostra els agrada?

Una multitud camina pel carrer de les Ballesteries, amb paraigües flotant sobre el cap dels visitants.

GIRONA | TAPI CARRERAS

Endinsar-se enmig dels visitants, patint cops de colze i trepitjades, crits perquè espatlles una foto passant pel mig o preguntes creient-se que ets un guia turístic que parla rus.

Preguntar-los quina opinió tenen de la mostra a tota aquesta gent amb l'objectiu de sortir amb una frase que les resumeixi totes, és impossible. Hi ha menys flors i més plàstic i ferros que l'any anterior? Per a uns sí i per a altres no. Les escales de la Catedral estan ben decorades enguany? Per a uns sí i per a altres no. Massa gent? Típics tòpics.

Sigui com sigui, molts dels qui caminen pels carrers del Barri Vell són reincidents d'anteriors edicions. Segurament això és un indici que el lector pot interpretar com cregui. Novament, per a uns són uns masoquistes i per a uns altres, la bellesa dels projectes, cada any diferents i sorprenents, mereix almenys una visita cada 365 dies. Un gironí que passeja amb la seva parella blanenca considera que el projecte a les escales de la Catedral "fluixeja una mica", tot i que és un dels qui cada any trepitja els carrers del nucli antic i globalment veu més o menys "la mateixa quantitat de flors que sempre". L'Alfred Lloret és un administratiu d'Arenys de Mar que ve sovint a Girona. I per Temps de Flors, segur. Assegura que aquesta any "hi ha menys flors" i que és "conseqüència de la crisi" que fa que "l'Ajuntament doni menys subvencions" Li agrada passejar pels carrers i les escales engalanades de l'exposició de flors. "És molt guapoi bonic", exclama.

Més habituals, com la Judith Roura de Salt, que no es perd els espais més emblemàtics de la mostra floral, com les escales de les Catedral o el Claustre i, darrerament, si pot, els soterranis. Roura assenyala i insisteix que aquest any l'escalinata de la Catedral li agrada molt.

La Paquita Montes de Barcelona, en Josep Bosch de Girona i la Carme Cervantes de Sabadell coincideixen que hi ha moltíssima gent. La sabadellenca feia quinze anys que no tornava a la capital gironina i admet que s'ha "atabalat per la multitud". El gironí apunta que la quantitat de flors no és "gaire exagerada", un qualificatiu que sí que atribueix a l'enorme massa humana que belluga pels carrers on, val a dir-ho, mesos enrere es va gravar la

sèrie Joc de trons. Ell en va ser un dels extres, recorda orgullós. La Paquita Mones assenyala que recordava una escala de la Catedral més farcida de plantes i flors la darrera vegada que va ser a Girona. Admet que hi ha molta gent. És el primer cap de setmana i com ella, són molts els que consideren que la flor natural ja no estarà en tan bon estat a mesura que passin els dies.

No plou a gust de tothom. De fet, ahir no va ploure. Organitzadors, futurs visitants, restaurants, hotels i l'Ajuntament segurament preguen perquè aquesta setmana que ve l'aigua no desllueixi la mostra. Si no, sempre quedarà l'opció d'apropiar-se d'un dels paraigües que pengen del carrer Ballesteries.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/05/08/mai-plou-gust-tothom-ni/781951.html?utm_source=rss